

Του ΑΔ. ΠΕΠΕΛΑΣΗ

ΤΗΝ τελευταία εβδομάδα διατυπώθηκαν από τη Θεσσαλονίκη οι δύο θέσεις απέναντι στην Οικονομία και τα προβλήματά της. Αναφέρομαι στον πρωθυπουργικό λόγο το περασμένο Σάββατο και αργότερα, την περασμένη Τετάρτη, στην ομιλία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως.

«Το Βήμα» της τελευταίας Κυριακής εσχολήσε με λεπτομέρεια το λόγο του κ. Πρωθυπουργού. Εδώ απλώς θα σταθώ σε ένα κυρίως σημείο που θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό, αφού προηγουμένως επαναλάβω ορισμένες από τις κεντρικές θέσεις του πρωθυ-

πουργικού λόγου όπως π.χ.:

Πρώτο: Με τρόπο συνοπτικό και πειστικό για τον απλό πολίτη παρουσιάστηκε η σταθεροποιητική πολιτική πως αυτή επιτυγχάνει κυρίως με την υποχώρηση των ελλειμματικών στον κρατικό προϋπολογισμό, με την εντυπωσιακή υποχώρηση του πληθωρισμού, και τον δραστικό περιορισμό στο έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών. Αυτά όλα με συγκεκριμένα στοιχεία, και σαφή επιχειρήματα.

Δεύτερο: Την αποκαρδιωτική αντίδραση της επιχειρηματικής τάξης στην οικονομική πολιτική. Ο ιδιωτικός τομέας και πάλι δεν μπόρεσε να αξιοποιήσει ευκαιρίες και δυνατότητες όπως αυτές άρχισαν να διαμορφώνονται με τη σταθεροποιητική πολιτική. Είναι συνεπώς περισσότερο από αναγκαίο να ενταθεί και να επιτύχει η προσπάθεια για την ανάδειξη νέων επιχειρηματικών δυνάμεων με σύγχρονη νοοτροπία. Ορθώς ο κ. Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στη μικρομεσαία επιχείρηση η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει το φυτώριο αυτών των επιχειρηματικών δυνάμεων.

Πράγματι η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία χρειάζονται νέες δυνάμεις που θα μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν ότι ένας νέος κόσμος ανοίγεται μπροστά τους κι ότι γι' αυτούς και για μας όλους θα ήταν ευκολότερο να γίνουν μερικοί από αυτούς οι νεότεροι, όπως ίσως αρχίζουν τώρα να διαπλάθονται μέσα από τη μικρομεσαία κυρίως επιχειρηματική μονάδα, **μπορεί να αποτελέσουν τη νέα επιχειρηματική μας τάξη, μια τάξη που θα είναι σε θέση να παρακολουθεί τις παγκόσμιες εξελίξεις με αυξημένη την ευθύνη για κοινωνική λειτουργία αλλά χαλαρωμένη την παλιά λαχτάρα για άμεσο και αντικειμενικό πλουτισμό.**

Αυτοί οι νεότεροι και διαφορετικής νοοτροπίας επιχειρηματίες μπορεί να αντιληφθούν ευκολότερα από τους άλλους που πλουτίζουν μετατρέποντας συνήθως τις μονάδες τους σε προβληματικές, ότι η **διομηχανική οργάνωση σ' όλο τον κόσμο εισέρχεται σε μια άλλη φάση όπου η ευελιξία θα είναι το κύριο χαρακτηριστικό** και όπου η διομηχανική δραστηριότητα δεν θα συνδέεται κατ' ανάγκην με την πληθωπαρραγωγή και τις γιγαντιαίες επιχειρήσεις.

Με τις παγκόσμιες ευκαιρίες, λοιπόν, που παρέχει η **ευελική διομηχανική εξειδίκευση**, όπως αυτή πλέον εξαπλώνεται στις περισσότερες διομηχανικές χώρες, μπορούμε κι εμείς τώρα να γίνουμε πρωτοπόροι σε ορισμένους τουλάχιστον κλάδους.

Γι' αυτή τη νέα επιχειρηματική τάξη, την ανάπτυξη της οποίας πρέπει να ενθαρρύνουμε το κέρδος θα παραμείνει η κινητήρια δύναμη. Θα είναι όμως ένα κέρδος θεμιτό και κοινωνικά αποδεκτό και όπως όρισε ο Πρωθυπουργός θα πραγματοποιείται σε δραστηριότητες που θα συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγής, της παραγωγικότητας και των επενδύσεων.

Τρίτο: Δεν είναι όμως αναγκαία η αλλαγή της νοοτροπίας μόνο του επιχειρηματικού κόσμου. Όλοι μας, οι εργαζόμενοι και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, όλοι χωρίς εξαίρεση οφείλουμε να αντιληφθούμε ότι το κοινωνικό σύνολο δεν είναι μια διατεθειμένο ούτε μπορεί να φέρει το κόστος για τα διαχειριστικά ελλείμματα ή τις ζημιές. Τέτοια αλόγιστη σπατάλη των οικονομικών πόρων μας τελειώνει. Αυτή η αξίωση και αυτή η **παρότρυνση από τον πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου αποτελεί μια πραγματική απαρχή για το ξεκαθάρισμα της οικονομίας μας και για μια καθολική λειτουργία του αίσθηματος ευθύνης όλων και του αθένητος ξεχωριστά για την οικονομική ευημερία και για την κοινωνική πρόοδο.**

ΔΕΝ ΘΑ συνεχίσω τις αναφορές μου σ' άλλα σημεία της πρωθυπουργικής ομιλίας. Αυτό όμως, νομίζω, που έχει όπως ξεχωριστή αξία απ' αυτή την ομιλία είναι ο χαρακτηρισμός από τον κ. Πρωθυπουργό της **οικονομικής σταθεροποίησης ως απαραίτητης προϋπόθεσης για να αρχίσει η διαδικασία για αυτοσυντηρούμενη ανάπτυξη.** Μια ανά-

Η Οικονομία μετά τη Θεσσαλονίκη

ΧΩΡΙΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

πτυξη που θα εξασφαλίσει υψηλότερα επίπεδα ευημερίας και θα επιτρέψει ακόμα μεγαλύτερη δικαιοσύνη στην κατανομή των ωφελημάτων.

Τα περισσότερα επιχειρήματα που διατυπώθηκαν από πέτρινο τον Οκτώβριο ως και σήμερα εναντίον της σταθεροποιητικής πολιτικής ήταν ή **δημαγωγικοί αφορισμοί ή αυτοαναριούμενες και αντιφατικές κρίσεις, συνήθως διατυπωμένες χωρίς επιστημονική πειθαρχία και αίσθημα πολιτικής ευθύνης.** Τα περισσότερα εν πάση περιπτώσει διατυπώνονταν ως εάν επρόκειτο για μια Οικονομία άλλη από την ελληνική.

Το μόνο επιχείρημα που ίσως προβλήματιζε τον απλό και καλόπιστο πολίτη ήταν εκείνο που στηρίζονταν στην άποψη ότι η σταθεροποίηση της οικονομίας θα έπρεπε να περνάει μέσα από την ταυτόχρονη ανάπτυξή της, και όχι από μία εξισορρόπηση προς τα κάτω.

ΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, όμως, όπως η δική μας, με την ιστορία των δαθύλων εσωτερικών ανισορροπιών, όπως αυτές που τη χαρακτήριζαν για 30 τόσα χρόνια, με υψηλούς δείκτες αναπνοής, όπου ο

...Είναι λοιπόν η καταπολέμηση του πληθωρισμού βασικός στόχος, από την επιτυχία του οποίου θα καθοριστεί και η επιτυχία όλων των άλλων πρωταρχικών επιδιώξεων που όλες μαζί καθορίζουν την πορεία προς την ανάπτυξη...

πληθωρισμός δεν είναι το αποτέλεσμα της αναπτυξιακής δυναμικής αλλά σύμπτωμα εσωτερικής ανισοκλίας και όπου οι αδυναμίες από τις εξωτερικές οικονομικές μας σχέσεις μεγεθύνουν και πυκνώνουν τις εσωτερικές ανισορροπίες, μια τέτοια οικονομία δεν είναι δυνατόν να επιτύχει ανάπτυξη όταν δρiscεται σε υψηλά επίπεδα αστάθειας. Αυτό άλλωστε δεδαιώνεται κι από τη διεθνή εμπειρία και τη σύγχρονη οικονομική ιστορία. Όλα τα άλλα είναι πρόχειρες υποθέσεις που δεν επαληθεύονται από την οικονομική πραγματικότητα. Καμιά αναπτυξιακή πολιτική δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει πέρα από ένα σημείο αν δεν σταθεροποιηθεί προηγουμένως το έδαφος πάνω στο οποίο κινείται. Κι αν μπορώ να επαναλάβω, αφήνοντας κατά μέρος ταυτολογίες, κοινοτοπίες και αφορισμούς, η χαμηλή ανταγωνιστικότητα μας δεν θα βελτιωθεί αν προηγουμένως δεν σταθεροποιηθεί η οικονομία. Σ' ένα οικονομικό περιβάλλον όπου οι επιχειρήσεις δρουν π.χ. κάτω από συνθήκες υψηλού πληθωρισμού, όπως ήταν η δική μας περίπτωση, ενώ οι ξένοι ανταγωνιστές έχουν το πλεονέκτημα της σχετικής σταθερότητας, τότε πρωταρχικός στόχος είναι η διαμόρφωση ευνοϊότερου κόστους των προϊόντων.

ΜΕ ΑΛΛΑ απλά λόγια πρέπει να εξυγιανθεί η διάρθρωση των κόστους. Από χρόνια και όπως λειτουργήσε η οικονομία μας, ένα μεγάλο ποσοστό πληθωρισμού υπεισέρχεται στη διαμόρφωση αυτού του κόστους με αποτέλεσμα να συμπίπτει η συμμετοχή των άλλων παραγόντων.

Ετσι για να βελτιωθούν οι πραγματικές αμοιβές όλων των συντελεστών, και της εργασίας, πρέπει να μειωθεί αυτή η συμμετοχή του πληθωρισμού στη διαμόρφωση του κόστους της παραγωγής μας. Η τιθάσωση λοιπόν του πληθωρισμού είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να αναπτυχθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Τα συγκοινωνούντα δοχεία τότε θα λειτουργήσουν, αύξηση των πραγματικών αμοιβών της εργασίας και των κερδών. Αυτά με την κατάλληλη φορολογική πολιτική μπορούν να οδηγήσουν στη διερεύνηση της αυτοχρηματοδότησης, την ενδυνάμωση της παραγωγικής βάσης της οικονομίας, σε μεγαλύτερες εξαγωγές, σε ανακούφιση του εμπορικού ισοζυγίου κλπ., κλπ. Είναι λοιπόν η καταπολέμηση του πληθωρισμού βασικός στόχος, από την επιτυχία του οποίου θα καθοριστεί και η επιτυχία όλων των άλλων πρωταρχικών επιδιώξεων

που όλες μαζί καθορίζουν την πορεία προς την ανάπτυξη.

Επομένως πρέπει να περάσουμε από αυτή τη φάση που θα διαρκέσει όσο κι όλο ενάμιση ως δύο χρόνια για τη σταθεροποίηση της εξυγίανση της οικονομίας και την προετοιμασία της για μια μόνιμη αυτοσυντηρούμενη ανάπτυξη.

ΟΡΘΩΣ λοιπόν ο πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου σε διαφορετικά μέρη της ομιλίας του σημείωσε πως περνάμε από τη σταθεροποίηση στην ανάπτυξη. Κι αυτή είναι η απάντηση σε όσους δεν αντιλαμβάνονται ή προσποιούνται ότι δεν αντιλαμβάνονται ότι κάθε προσπάθεια για την ανάπτυξη θα απέδανε επώδυνη και μάταιη αν η οικονομία μας εξακολουθούσε να κινείται σε υψηλά επίπεδα ανισορροπιών και αστάθειας.

Για όσους κρίνουν χωρίς κομματικά πάθη, με ηρεμία και με γνώμονα το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, ο λόγος του κ. Πρωθυπουργού ήταν μια αναστηρή, πειθαρχημένη, αλλά καθαρή και ρεαλιστική ανάλυση των οικονομικών μας προβλημάτων, των προοπτικών της οικονομίας μας και μια εύλογη

στηρίξη της ασιδοδοξίας μας για την αναφαινόμενη πορεία της εθνικής μας οικονομίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ομιλία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως δεν θα σημειώσω αναφορές που γίνονται σε επίπεδο κομματικής αντιπαράθεσης και προπαγανδιστικής τεχνικής. Όπως π.χ. την άποψη ότι ο Πρωθυπουργός αναζήτησε τάχα άλλοι «προφητεύοντας» διεθνή οικονομική ύφεση... Και όμως, συνεχίζει ο αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως χωρίς πολύ καλά (ο Πρωθυπουργός δηλαδή) ότι όλοι οι δείκτες των χωρών ΟΟΣΑ και ΕΟΚ δείχνουν ανοδική πορεία και κανείς δεν προβλέπει ύφεση, τουλάχιστον για το προσεχές μέλλον....».

Και εν τούτοις και στις ΗΠΑ και στην Ιαπωνία και στις χώρες ΕΟΚ **όλοι θεωρούν ειθαρστική τη σημερινή πορεία της παγκόσμιας οικονομίας** και πολλά έχουν γραφτεί και γράφονται και στον καθημερινό Τύπο και στα επιστημονικά περιοδικά για τις πιθανές οπισθοχωρήσεις της παγκόσμιας οικονομίας.

Ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας επαναλαμβάνει χωρίς ανάλυση και ερμηνεία τη ρηχή άποψη ότι η ελληνική Οικονομία άρχισε μία εντυπωσιακή ανάπτυξη από τα μέσα της δεκαετίας του '50 που συνεχίστηκε ως τη στιγμή που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το ΠΑΣΟΚ το 1981.

Τα στοιχεία που συνήθως παρατίθενται, και οι στατιστικές ορθά, δεν αποκάλυπτουν το είδος και τη μορφή της ανάπτυξης που αναπόφευκτα οδηγούσε στην κρίση. Η «ανάπτυξη» που επιτεύχθηκε δεν στηριζόταν σε αντίστοιχη ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, και οι διαρθρωτικές αδυναμίες παρέμεναν ως αμύχλες. Ενώ η είσοδος ξένου κεφαλαίου απομάκρυνε την πίεση για προσαρμογή του καταναλωτικού επιπέδου στις παραγωγικές δυνατότητες της οικονομίας και διευκόλυνε το ελληνικό κεφάλαιο να παραμείνει στις παραδοσιακές, μεταπρατικές, κερδοσκοπικές δραστηριότητες, αποκομίζοντας μεγάλα προσωπικά οφέλη για τους επιχειρηματίες όχι όμως για την οικονομία. **Δεν έγινε ωστόσο αλλαγή δομών.** Μιας

Αλλάξαν όμως οι παγκόσμιες συνθήκες και φάνηκε πόσο πλασματική ήταν η ευημερία μας και πόσο αδύναμη η διομηχανία μας για να προσομοιωθεί στις νέες συνθήκες. Σταθεροποιητικά μέτρα έπρεπε να είχαν ληφθεί τουλάχιστον από το 1978. Όταν ο

πληθωρισμός έφτανε στο 13% σε 1976 και περίπου 25% το '80 και 25% το 1981.

Η ΤΑΝ επομένως περίπου φυσικό για τον αρχηγό της Αντιπολιτεύσεως να εκφράσει την αντίθεσή του προς «την κυβέρνηση, που με την πολιτική της υπονόμωσε τις δομές της ελληνικής οικονομίας σε όλους τους τομείς». Δηλαδή, μ' άλλα λόγια τίποτε δεν είχε συμβεί στην οικονομία μας και θα μπορούσαμε να προχωρούσαμε στο διεθνή ανταγωνισμό αφήνοντας τα πράγματα έτσι όπως λειτουργούσαν.

Με μια διομηχανία π.χ. που δεν είχε προσαρμοστεί σ' όλη τη δεκαετία του '70 στις νέες παγκόσμιες τεχνολογικές συνθήκες και στις νέες συνθήκες εσωτερικής και εξωτερικής ζήτησης. Ως αν ήταν δυνατό ακόμη και στοιχειώδη εκσυγχρονισμό της οικονομίας να επιτύχουμε χωρίς πολλαπλές αλλαγές στις δομές της. Ή μήπως αυτές δεν ήταν ανεπαρκείς και απαρχαιωμένες; Και δεν ήταν αυτές οι δομές μαζί με την αδιατάρακτη ανεπάρκεια των τραπεζικού συστήματος που οδήγησαν στη δημιουργία των προβληματικών και στον αντικειμενικό πλουτισμό ορισμένων διομηχανών, μερικοί από τους οποίους απόκτησαν τεράστιες προσωπικές και οικογενειακές περιουσίες που οι ομόλογοι τους στην Ευρώπη δεν θα τις ονειρεύονταν;

Δεν είναι επομένως υπεύθυνη και σοβαρή η παρατήρηση του κ. Μητσοτάκη ότι η κυβερνητική πολιτική συνειδητά επεδίωξε τη δημιουργία προβληματικών επιχειρήσεων για να τις κρατικοποιήσει ή να ελέγξει το πολιτικό φρόνιμα των εργαζομένων σ' αυτές; Και ότι γι' αυτό ίδρυσε τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων που αποτελεί πιστό αντίγραφο του μουσολινικού ιταλικού IRI; Κι έτσι υπονομεύθηκαν οι δομές της ελληνικής διομηχανίας. Αυτά είναι πράγματα χωρίς σοβαρότητα και δεν επιτρέπεται να προφέρονται με τόση ευκολία όταν ο τόπος μας έχει τόσα προβλήματα. Εκφράζουν στείρα κομματική προσέγγιση.

Εποικιοδομητική θα ήταν η κριτική αν στρεφόταν π.χ. προς την κυβερνητική διατακτικότητα να λύσει τα προβλήματα των προβληματικών νομιτερά και πιο δραστηρίων. Όσο για τον ΟΑΕ έχει αρχίσει ήδη να προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες για την ευρύτερη εξυγίανση των ασθενέστερων μονάδων και τη στηρίξη τους για νέες δραστηριότητες. Ήδη ορισμένες επιχειρήσεις έχουν οργανωθεί καλύτερα και άρχισαν να αποφέρουν κέρδη.

ΤΕΛΟΣ, οι από προτάσεις του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως για έξοδο από την κρίση δεν αποτελούν προτάσεις. Οι περισσότερες είναι ασημένιες στην κατάσταση. Και ποιος δεν υποστηρίζει π.χ. τη μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων; Η πρόταση που χρειάζεται είναι πώς και ποιες δημόσιες δαπάνες και σε ποιο χρονικό ορίζοντα θα περικοπούν; Και πώς αυτές οι περικοπές θα καταστήσουν το δημόσιο τομέα πιο αποτελεσματικό στον αναπτυξιακό του ρόλο. Τι σημαίνει ως πρόταση η ριζική αναμόρφωση των φορολογικών συστημάτων; Και η βελτίωση της παραγωγικότητας πώς επιτυγχάνεται; Παραγωγικότητα δεν είναι κάτι που επειδή το επαναλαμβάνουμε γίνεται αυτομάτως. Είναι η σύνθετη έκφραση πολλών σχέσεων και τάσεων της οικονομίας. Πώς αυτές θ' αλλάζουν για να βελτιωθεί η παραγωγικότητα;

Η παράθεση κοινοτοπιών ή ακόμη και καλών προθέσεων δεν αποτελεί προτάσεις. Χρειάζεται κάτι περισσότερο. Προτάσεις στηρίζονται σε επεξεργασμένα συγκεκριμένα μέτρα, για συγκεκριμένους στόχους, ενώ η αλληλουχία και αλληλοσυνδεση όλων αυτών είναι προϋπόθεση για τη διατύπωσή τους και την εφαρμογή τους.

Η οικονομία μας περνάει από μια δύσκολη φάση. Υπάρχουν όμως οι συνθήκες και ιδιαίτερα αυτές που **απορρέουν από το μεγάλο αναπροσανατολισμό στην οργάνωση της παγκόσμιας οικονομίας, που μας επιτρέπουν να αισιοδοξούμε για το μέλλον μας.** Είναι λοιπόν απαραίτητη μικροψυχία να αναπτύσσουμε μία στείρα κριτική. Η οικονομική πολιτική αφήνει πάντα περιθώρια για άσκηση εποικιοδομητικής κριτικής. Προς τα εκεί επιτελούνται οφείλει να στραφεί η αντιπολίτευση, εγκαταλείποντας τη νοοτροπία και τις συνήθειες άλλων εποχών. Αυτές είναι μάλλον δύσκολο να ξαναγυρίσουν.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ και ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ παντός τύπου και για κάθε περίπτωση. Εξετάσεις και εφαρμογές γίνονται προσωπικά από τον κ. Α. Παραβάντη που επί χρόνια στην Αμερική, όχι μόνο σπούδασε το Ακουστικό, την Α.Κ. και τα προβλήματα της και απέκτησε το Δίπλωμα του Η. Α. Audiologist, αλλά και εργάστηκε εκεί επί 20 χρόνια στην εξυπηρέτηση των βαρηκόων. Έτσι θα έχετε στη διάθεσή σας την πείρα και τις γνώσεις του για να λύσει κάθε τυχόν πρόβλημά σας μικρό ή μεγάλο.

ΔΩΡΕΑΝ κατ' οίκον επίσκεψη και δοκιμή, σε περίπτωση που δεν μπορείτε να μας επισκεφθείτε. ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΜΕ επίσης όλα τα ακουστικά απ' όπουδηποτε και αν τ' αγοράσατε. Μπαταρίες, εκμαγεία και εξαρτήματα για όλα - ΑΝΟΙΚΤΑ ώρες καταστημάτων

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

Φροντιστήρια
N. ΜΕΡΖΙΩΤΗ

1^{ος} και 4^{ος}
ΔΕΣΜΗΣ

ειδικά τμήματα
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ 15 - ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ 36.16.336

ΕΓΓΡΑΦΕΣ 1-15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΧΡΥΣΟΣ ΔΑΗΦΟΣ α.λ. 1556

ΣΧΟΛΕΣ ΞΥΝΗ

αναγνωρισμένες από το Κράτος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
Στουρνάρα 41 (Πολυτεχνείο) • 3608039 - 3643383

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
Δ/ΝΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΟΙΚ. ΔΣΗΣ
ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ

Η Δ/ση Εσωτερικών της Νομαρχίας Μεσσηνίας διακηρύσσει ότι στις 25 του μήνα Σεπτεμβρίου 1986, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11-12 στα γραφεία της Νομαρχίας (Διοικητήριο Καλαμάτας - οδός Παρών

πάνης 500.000 περίπου. Περισσότερες πληροφορίες δίδονται στα γραφεία της υπηρεσίας μας Τμήμα Οικον. Δ/σης (γραφείο 404 - Τέταρτος όροφος) τις εργάσιμες ημέρες και ώρες. Σε περίπτωση που δεν θα εμφανισθεί κανένας μειοδότης ή οι προσφορές είναι σύμφωνες για το Δημόσιο, ο διαγωνισμός θα επαναληφθεί στον ίδιο τόπο και την ίδια ώρα, ύστερα από σχετική γνωστοποίηση δημοσίως.